Van den Branden, Frans Jozef Peter: Geschiedenis der Antwerpsche schilderschool
Antwerpen, 1883 Seite 463

Hendrik van Balen, de vlijtigste medewerker en verkleefde vriend van den Fluweelen Breughel, dient hier thans te volgen. Zijn doopakt bestaat niet ; doch, volgens zijne eigene verklaring, kwam hij binnen onze stad ter wereld in het jaar 1575. [1] Zijne ouders waren de vettewaarier [2] Willem van Balen en Machteld van Alten. Zij waren tamelijk bemiddeld en kochten op 22 Augustus 1582, in de Breedestraat, het reeds door hen bewoonde huis Sinte Anna, thans nummer 5. Alhoewel vader van Balen, behalve zijnen eenigen zoon, nog zes dochters had, liet hij hem toch goede studiën doen en verscheidene talen aanleeren. De kunstopleiding van den jongen Hendrik werd aan den toen gevierden meester Adam van Noort toevertrouwd. In 1593, toen hij slechts achttien jaren telde, werd hij reeds aanvaard als vrijmeester onzer Schildersgilde. Het is van Mander, die ons zegt, dat van Noort van Balens meester was. Ofschoon de waarheid dier getuigenis betwist wordt, vinden wij geene reden om hare echtheid te betwijfelen. De groote werken van Hendrik van Balen zijn ook kerktafereelen. Zijne Aanbidding der Wijzen, in de Drie-Koningenkapel, en de Heilige Drievuldigheid, op den altaar van dien naam, in onze Sint Jacobskerk, zijn ook grootsche samenstellingen met goed gevormde en natuurlijk geplaatste figuren, waarbij breedte van teekening en drapeering bij pracht en warmte van kleur worden opgemerkt. Alhoewel deze altaarstukken voor van Balens puikgewrochten in dien aard worden gehouden, zoo is het aan de vaste en uitvoerige wijze, waarop ze gepenseeld zijn, toch zichtbaar, dat de meester gewoon was op veel kleinere

[1] Zie bladzijde 374.
[2] Winkelier in boter, kaas, olie, ruutkaarsen, spek, zeep en dergelijke vette waren.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/vandenbranden1883/0475
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die DFG